

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/34/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114226223
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114226223.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi T. T. W., B.. XX. XX. XXXX, X. Y.. W. XX, Z., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie 480,47 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 409,47 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 409,47 Eur od 27. 09. 2013 až do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 63,74 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 14,25 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 49,49 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 10. 12. 2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 480,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 27. 09. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a to z titulu neuhradených telekomunikačných služieb a náhrady škody.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie konania, Zmluvou o pripojení č. H. zo dňa 28. 02. 2011 s Dodatkom a Prílohou č. 1 k Dodatku, dokladom o predajnej cene telekomunikačného zariadenia, pokusom o pokonávku zo dňa 12. 09. 2013, faktúrami č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ uviedol, že s odporcom uzatvoril zmluvu č. H., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. Na základe tejto zmluvy vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Odporca neuhradil riadne a včas cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 2013/05 až 2013/07 spolu vo výške 409,47 Eur. Pokusom o pokonávku zo dňa 12. 09. 2013 navrhovateľ oznámil odporcovi sumu neuhradených

faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

Okrem ceny služieb požadoval navrhovateľ od odporcu aj náhradu škody vo výške 71,00 Eur, ktorá mu vznikla za odpredané telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón Huawei E173 USB mod. ako rozdiel medzi predajnou cenou tohto zariadenia a jeho akciovou cenou. Odporca mu spôsobil túto škodu tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, keďže sa podpisom Dodatku k zmluve zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. S odporcom bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 71,00 Eur ako paušalizovaná náhrada škody v prípade porušenia zmluvy odporcom, teda pre prípad, že odporca poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky. Nakoľko rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 bolo ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, označené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, navrhovateľ bol v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinný zdržať sa jej používania. Preto sa navrhovateľ, v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty vo výške 71,00 Eur, domáha nároku z titulu náhrady škody vo výške 71,00 Eur. V Dodatku odporca vyhlásil, že si je vedomý, že telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia).

Navrhovateľ uviedol, že okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie mu vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, pričom tieto ďalšie škody si neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty.

Odporcovi bol dňa 20. 04. 2015 doručený opis návrhu na začatie konania s výzvou, aby sa k nemu vyjadril. Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP, nakoľko predmetom konania bola suma 480,47 Eur, a teda ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 OSP).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci dňa 28. 02. 2011 uzatvorili podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách Zmluvu o pripojení č. H. (ďalej len „zmluva“) a Dodatok k Zmluve o pripojení - č. zmluvy: H. (ďalej len „Dodatok k zmluve“) s Prílohou č. 1 Dodatku k Zmluve. Na základe uvedenej zmluvy navrhovateľovi ako poskytovateľovi služieb vznikla povinnosť poskytnúť telekomunikačné služby odporcovi tak, ako si ich tento zvolil a odporcovi ako užívateľovi vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté služby vo výške vyfakturovanej navrhovateľom podľa odpočtu poskytnutých služieb. Odporcovi bolo odpredané telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón za akciovú cenu s dobou viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov.

Navrhovateľ poskytol odporcovi služby a to v období od uzavretia zmluvy. Využívaním týchto služieb odporcovi vznikla povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby, ktoré však za mesiace máj, jún a júl roka 2013 neuhradil. Súdom preukázané, že listom označeným ako Pokus o pokonávku zo dňa 12. 09. 2013 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 409,47 Eur za zúčtovacie obdobie 2013/05 - 2013/07, zmluvnej pokuty/náhrady škody vo výške 71,00 Eur a poplatku za mimosúdne vymáhanie vo výške 38,44 Eur a to najneskôr do 26. 09. 2013.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Súd dospel na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise k záveru, že zmluva, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi konania, je zmluvou spotrebiteľskou. Pri uzatváraní a plnení

uvedenej zmluvy mal navrhovateľ postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zapísanej v obchodnom registri (§ 52 ods. 3 OZ), ktorou je aj poskytovanie verejnej telefónnej služby prostredníctvom mobilných verejných telekomunikačných sietí, poskytovanie verejnej dátovej služby prostredníctvom verejných telekomunikačných sietí, poskytovanie verejných dátových služieb prostredníctvom siete Internet a poskytovanie elektronických komunikačných služieb. Odporca, označený v zmluve ako fyzická osoba - nepodnikateľ, mal postavenie spotrebiteľa, keďže nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Súd preto posudzoval právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi na základe uvedenej zmluvy ako vzťah spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy (ust. § 52 a nasl. OZ).

Zo zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len sčasti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu, ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a ako taká nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - tzv. neprijateľné podmienky.

V konaní nebolo spochybnené tvrdenie navrhovateľa, že odporca neuhradil sumu 409,47 Eur na základe vyúčtovaných faktúr za obdobie 2013/05 - 2013/07. Súd má na základe predložených dôkazov za to, že nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb vo výške 409,47 Eur je dôvodný a v súlade so zákonom, preto súd v tejto časti návrhu vyhovel.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 545 ods. 2 OZ veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednania účastníkov o zmluvnej pokute nevyplyva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

V zmysle ustanovenia § 545 ods. 2 OZ si zmluvné strany môžu dojsť dohodnúť vzťah zmluvnej pokuty a náhrady škody. Účastníci tak urobili v čl. 2 bode 2.5 Dodatku k zmluve, podľa ktorého: „Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne Podniku samotným porušením povinností Účastníka, a to v okamihu porušenia povinností Účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany Podniku (napr. odstúpením od Zmluvy alebo prerušením či obmedzením poskytovania Služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.3 písm. c) tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty.“ Navrhovateľ odvodzoval nárok na zmluvnú pokutu aj nárok na náhradu škody od porušenia tej istej povinnosti - nezotrvanie odporcu v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu a neplatenie ceny služieb. Z dojednania účastníkov v Dodatku k zmluve vyplýva, že navrhovateľovi by mohol vzniknúť nárok na náhradu škody popri zmluvnej pokute, len ak by škoda prevyšovala dohodnutú zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta bola v čl. 2 bode 2.5 Dodatku k Zmluve dohodnutá vo výške 71,00 Eur. Navrhovateľ sa v tomto konaní domáhal náhrady škody vo výške 71,00 Eur, t.j. vo výške nepresahujúcej výšku zmluvnej pokuty. Ak škoda, ktorá mala porušením zmluvnej povinnosti odporcu navrhovateľovi vzniknúť, nepresahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty, nevznikol navrhovateľovi nárok na náhradu škody popri zmluvnej pokute. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/70/2013 zo dňa 22. 01. 2014.

Navyše, čo sa týka navrhovateľom požadovanej náhrady škody vo výške 71,00 Eur, ako rozdielu medzi predajnou a trhovou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu v čase odpredaja, podľa názoru súdu (vysloveného aj v obdobných sporoch navrhovateľa) nemožno považovať za škodu to, čo v rámci svojej obchodnej politiky navrhovateľ realizoval v čase uzatvárania zmluvy a Dodatku k zmluve. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou poskytnutého zariadenia nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi. To, že navrhovateľ poskytoval odporcovi benefity, medzi ktorými bolo aj poskytnutie telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu so zľavou, neznamená, že odporca neuhrádzaním faktúr spôsobil zároveň navrhovateľovi aj ďalšiu škodu. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa z týchto dôvodov nedošlo, keďže odporcovi predal mobilný telefón za dojednanú kúpnu cenu. Nebola potom daná príčinná súvislosť v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti na strane odporcu so vznikom škody ako majetkovej ujmy na strane navrhovateľa tvrdené v návrhu a to ani v prípade, ak takéto dojednanie o škode vyplýva z Dodatku k zmluve.

Z uvedených dôvodov súd nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 71,00 Eur z titulu náhrady škody a v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy od 27. 09. 2013 (t. j. od nasledujúceho dňa po dátume určenom na zaplatenie dlžnej sumy v pokuse o pokonávku) do zaplatenia. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca bol a stále je v omeškani so splatením ceny telekomunikačných služieb vo výške 409,47 Eur, nakoľko ju neuhradil riadne a včas, t. j. v lehote splatnosti, čím sa odporca ako dlžník dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku a teda navrhovateľovi vzniklo právo na úroky z omeškania. Súd v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 409,47 Eur (t. j. z priznanej sumy) a to od 27. 09. 2013 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti požadovaných úrokov z omeškania návrh zamietol.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 28,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 98,98 Eur za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu) á 33,20 Eur, dvakrát režijný paušál za dva úkony vykonané v roku 2014 á 8,04 Eur a 20% DPH vo výške 16,50 Eur. Súd konštatuje, že trovy právneho zastúpenia si právny zástupca navrhovateľa vyčíslil v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 a 2, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorého čistý procesný úspech v konaní predstavoval 70,44 % (t.j. úspech navrhovateľa 85,22 % mínus úspech odporcu 14,78 %), priznal náhradu uplatnených a účelne vynaložených trov konania, avšak túto náhradu znížil na polovicu podľa § 150 ods. 1 OSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd v predmetnej veci vzhľadom na špecifikách procesnej situácie, pretože zo strany právneho zástupcu navrhovateľa išlo o právne a administratívne nenáročné opakované zastupovanie v konaní v obdobných sporoch, kde právny zástupca používa v podstate rovnakú právnu argumentáciu. Preskúmaním úkonov, ktoré realizoval právny zástupca navrhovateľa v tomto konaní možno dôjsť k záveru, že boli potrebné na uplatňovanie práva navrhovateľa. Výška trov právneho zastúpenia však vždy musí zodpovedať skutkovej a právnej náročnosti každého z vykonaných úkonov, pretože účelom náhrady trov konania nikdy nie je sankcionovať v konaní neúspešného účastníka, ale nahradiť v konaní úspešnému účastníkovi náklady, ktoré vynaložil nevyhnutne na ochranu svojich práv. Úkon spočívajúci v príprave a prevzatí právneho zastúpenia si zo strany právneho zástupcu nevyžadoval veľkú časovú a právnu náročnosť na to, aby sa právny zástupca vo veci právne a skutkovo zorientoval vzhľadom na fakt opakovaného právneho zastúpenia navrhovateľa aj v obdobných veciach. Rovnako z uvedených hľadísk nebol náročný úkon písomné podanie na súd, ktoré právny zástupca realizoval iba obmenou údajov na základe už vytvoreného vzoru použitého v iných obdobných veciach. Tieto osobitné okolnosti bolo nutné v danom prípade zohľadniť za účelom zmiernenia tvrdosti zákona, ktorú by vyvolalo pri rozhodovaní o trovách uplatnenie len základnej zásady úspechu..

Súd na základe uvedeného považoval za primerané v prejednávanej veci priznať navrhovateľovi náhradu trov konania spolu vo výške 63,74 Eur (polovičná náhrada za zaplatený súdny poplatok vo výške 14,25 Eur plus 49,49 Eur ako polovica uplatnených trov právneho zastúpenia), ktorú je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť datované a podpísané. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).